

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Palamari Sergiu XXX, născut la XXX, originar din XXX și domiciliat în XXX, la moment locuiește în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.02.2018 pînă la 04.06.2018;

Instanța de apel de la 21.06.2018 pînă la 18.12.2018;

Instanța de recurs de la 04.03.2019 pînă la 28.05.2019.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoreiei Cimișlia sediul central din 04 iunie 2018, Palamari Sergiu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal și în baza legii numite cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, Palamari Sergiu în noaptea de 02.10.2017 spre 03.10.2017, avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane a pătruns în garajul gospodăriei ce-i aparține cet. Coadă Nicolai, situată în XXX, de unde a sustras pe ascuns un ferestruu electric de model „Bosch” cu prețul de 2 500 lei, un burghiu cu acumulator de model „Bosch” cu prețul de 2 500 lei, un burghiu electric de model „Bosch” cu prețul de 2 500 lei, și un burghiu electric de model „Blak s Decker” cu prețul de 2 500 lei, pe care le-a însușit, provocându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 10 000 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința prime instanțe, procurorul, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu numirea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, a solicitat stabilirea prin cumulul de sentințe adăugând parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoreiei Cimișlia din 23.05.2016, definitiv stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată nu a ținut cont de gradul pericolului social al crimei comise, circumstanțele, motivul săvârșirii infracțiunii, personalitatea inculpatului și anume, că potrivit caracteristicii eliberate de primăria XXX, Palamari Sergiu se caracterizează ca o persoană în privința căreia la primărie și la IP Cimișlia au parvenit mai multe cereri și plângeri din partea cetățenilor din localitate privind comiterea furturilor.

Potrivit informației parvenite de la C.I. al MAI RM, s-a stabilit, că Palamari Sergiu anterior a fost atras la răspundere penală pe cauza penală nr. XXX pornită în baza art.186 alin.(2) CP și la 26.03.2010 urmărirea penală încetată în temeiul art.109 Cod penal, pe cauza penală nr. XXX pornită în baza art. 186 alin.(2) CP și la 14.12.2010 urmărirea penală încetată în temeiul art.109 Cod penal, pe cauza penală nr. XXX pornită în baza art. 186 alin.(2) CP și la 19.04.2011 urmărirea penală încetată în temeiul art. 109 Cod penal, pe cauza penală nr. XXX pornită în baza art. 179 alin. (1) Cod penal și la 16.05.2012 urmărirea penală încetată în temeiul art. 109 Cod penal, pe cauza penală nr. XXX pornită în baza art.186 al. (1) Cod penal și la 27.02.2014 urmărirea penală încetată în temeiul art. 109 Cod penal, anterior judecat la 18.09.2012 judecătoria Cimișlia art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal - încetat procesul penal în temeiul art. 109 Cod penal, la 22.07.2015 Judecătoria Cimișlia art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal- încetat procesul penal în temeiul art. 109 Cod penal.

Mai indică că după dezbaterile judiciare avute la 23.05.2018 s-a constatat că Palamari Sergiu la 23.05.2016 prin sentința Judecătoriei Cimișlia a fost condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal - 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul art. 90 Cod penal - suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani, faptul dat nu a fost cunoscut de către procuror în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești.

Consideră că instanța de judecată urmează în continuare la aplicarea pedepsei penale să ia în considerare prevederile alin. (10) art. 90 și art. 85 Cod penal, că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal. Cu referire la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal inculpatului i-au fost aplicate prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 23.05.2016, însă nu și-a făcut concluziile necesare, săvârșind cu intenție fapta dedusă justiției.

De asemenea, instanța incorect a concluzionat faptul că pentru realizarea scopului pedepsei și corectarea inculpatului nu este absolut necesară izolarea lui de societate, stabilindu-i ca pedeapsă inculpatului sub formă de amendă. Astfel instanța de judecată a pronunțat o sentință prin care i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă din care cauză urmează a fi casată parțial și lui Palamari Sergiu să-i fie numită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal de stabilit prin cumulul de sentințe adăugând parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentința partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 23.05.2016, definitiv stabilindu-i

pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei penale în penitenciar de tip semiînchis.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, apelul depus a contestat sentința doar în partea numirii pedepsei, considerând că instanța de fond incorect a stabilit și l-a condamnat pe inculpatul Palamari Sergiu la pedeapsa prea blândă sub formă de amendă de 750 u.c..

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, corect a stabilit situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Palamari Sergiu încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.186 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În ce privește sentința instanței de fond în partea numirii pedepsei, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivele acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În acest context, instanța de apel a menționat că potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Palamari Sergiu au fost încadrate în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca mai puțin gravă.

Sanțiunea art.186 alin. (2) Cod penal, prevede alternativa de pedeapsă amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, închisoare de până la 4 ani.

Reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul Palamari Sergiu a beneficiat de o reducere cu o pătrime a limitelor maxime de pedeapsă (de la 487,5 până la 1012,5 unități convenționale) prevăzută de sanțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat că în prezenta cauză, concluzia instanței de fond este oportună, corectă și echitabilă privind aplicarea față de inculpatul Palamari Sergiu, a pedepsei sub formă de amendă, or, această pedeapsă este corespunzătoare

faptei comise, dar și având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva acțiuni ilegale.

Faptul că anterior la 23 mai 2016 prin sentința Judecătorei Cimișlia, Palamari Sergiu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 2 ani, este evidențiat de către procurorul doar la depunerea apelului (f.d. 151- 155).

Potrivit informației eliberate de Biroul de Probațiune Cimișlia din 05 octombrie 2018, Palamari Sergiu, condamnat prin sentința judecătorei Cimișlia din 23.05.2016, în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare, conform art. 90 Cod penal, 2 ani perioadă de probațiune, a fost exclus din evidența Biroului la data de 07.11.2017, în legătură cu strămutarea dosarului personal la Biroul de probațiune Călărași, la cererea condamnatului (f.d. 197).

Din conținutul informației Biroului de Probațiune Călărași din 12 octombrie 2018, dosarul personal nr. XXX în privința condamnatului Palamari Sergiu a fost strămutat după competență teritorială ca către Biroul de probațiune Cimișlia la 15.11.2017, pentru continuarea lucrului de probațiune. Condamnatul Palamari S. s-a aflat în evidența Biroului de Probațiune Călărași de la data de 15.11.2017 pînă la 08.06.2018. La 08.06.2018 a expirat termenul de supraveghere a condamnatului Palamari S. și a fost exclus din evidența. Pe perioada de probațiune condamnatul a avut un comportament satisfăcător. La convorbiri se prezenta cu regularitate, (f.d.200).

Ținând cont că s-a constatat, potrivit informației Biroului de Probațiune Călărași din 12 octombrie 2018, că la 08.06.2018 a expirat termenul de supraveghere a condamnatului Palamari S. în temeiul sentinței Judecătorei Cimișlia din 23 mai 2016 și a fost exclus din evidența și luînd în considerație opinia procurorului expusă în ședința instanței de apel, instanța de apel a consideră că lipsesc motive pentru aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, deoarece fiind practic executată pedeapsa de condamnare condiționată aplicată lui Palamari Sergiu prin sentința Judecătorei Cimișlia din 23 mai 2016.

Totodată instanța de apel a considerat că, lipsește careva temei pentru a considera pedeapsa aplicată de instanța de fond în privința lui Palamari Sergiu pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, prea blîndă, deoarece apelantul nu a expus și nu a adus instanței de apel careva motive suficiente în acest sens, iar prin prisma art. 75 Cod penal, caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Instanța de apel a menționat că, sancțiunea art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal, prevede alternative de pedeapsa de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, închisoare de pînă la 4 ani, iar din sentința contestată a fost stabilit că inculpatului Palamari Sergiu, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură

penală, i-a fost numită pedeapsa cu amendă de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 37 500 lei, nefiind necesară aplicarea celei mai aspre pedepse prevăzută de lege.

Așadar, din concursul de circumstanțe stabilite în privința inculpatului Palamari Sergiu, instanța de apel a reținut temeinicia soluției instanței de fond privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă de 750 u.c., în acest sens instanța de apel a menționat personalitatea inculpatului Palamari Sergiu, care nu prezintă pericol pentru societate, ori, pedeapsa penală aplicată inculpatului Palamari Sergiu este echitabilă și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Invocarea de către apelant a informației parvenite de la CI al MAI RM precum că anterior Palamari Sergiu a fost atras la răspundere penală de câteva ori nu poate fi reținută de către instanța de apel ca temei de a considera prezența antecedentelor penale, deoarece pe aceste cauze penale inculpatul nu a fost tras la răspundere penală și nu a fost judecat, iar urmărirea penală a fost încetată în baza actului de împăcare.

Deci, se constată că la momentul pronunțării sentinței din 04 iunie 2018 de către instanța de fond lipsea informația că inculpatul Palamari Sergiu a mai fost judecat și supus pedepsei penale și instanța de fond corect a stabilit pedeapsa mai blândă din alternativa de pedepse ca pentru o persoană care este de prima dată judecată.

Din aceste considerente argumentele procurorului precum că de către instanța de judecată nu s-a luat în vedere prezența antecedentelor penale ale inculpatului sunt lipsite de temei, prin urmare lipsește temeiul pentru aplicarea în privința inculpatului unei pedepse mai severe sub formă de închisoare pe un termen de un an și șase luni.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Palamari Sergiu instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată - art.186 alin.(2) Cod penal, așa cum au fost reduse conform dispozițiilor alin. (8) art. 364¹ Cod procedură penală.

5. Nefiind e acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casare acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel care a menținut sentința prime instanțe în partea individualizării pedepsei, ori, inculpatul neavând circumstanțe atenuante, fiind doar agravante, s-a aplicat pedeapsă sub formă de amendă. De asemenea, inculpatul a mai săvârșit un șir de infracțiuni contra

patrimoniului, însă părțile s-au împăcat. Astfel, inculpatul nu a făcut pentru sine care-va concluzii, ci dimpotrivă a continuat activitatea sa infracțională.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate. În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiurilor de recurs invocate, Colegiul penal lărgit constată că în speță se confirmă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de apel a

aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, din următoarele considerente.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de această cerință și a comis următoarele erori de drept.

În continuare, Colegiul penal lărgit mai indică că, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit consideră că instanțele de fond greșit și-au motivat soluția privind individualizarea pedepsei în privința inculpatului și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, eronat aplicând în privința inculpatului pedeapsă în formă de amendă.

Discordanța între cele reținute de instanțe și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu amenda.

În acest context, instanța de recurs amintește că, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Aplicarea unei pedepse inequitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană.

Colegiul penal remarcă aici că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62 – 71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă

în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care urmau a se produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele săvârșite și urmările produse.

Mai mult, Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a pedepsei, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului, ceea ce în cauza deferită judecății nu se constată.

De asemenea, instanța de recurs, găsește întemeiate motivele recursului declarat de procuror și mai constată că, inculpatul a fost anterior condamnat de mai multe ori, iar la 23.05.2016, prin sentința Judecătoriei Cimișlia, Palamari Sergiu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În speță, inculpatul a comis infracțiunea la data de 02.10.2017, fiind în perioada de probațiune. În conformitate de art. 90 alin. (10) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz, nu sînt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

Astfel, instanța de apel urma să aprecieze circumstanțele din speță și să-i numească o pedeapsă în conformitate cu legea.

În consecință, instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 CEDO, ori, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.”(cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 414 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, totodată să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, ținând cont de motivele expuse în pct. 6 al prezentei decizii, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Luând în considerație că în Curtea de Apel Comrat nu poate fi format un complet nou de judecată pentru rejudecarea cauzei, se dispune strămutarea judecării cauzei în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 18 decembrie 2018, în cauza penală, în privința lui *Palamari Sergiu XXX* și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Pronunțată integral la **25 iunie 2019**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Dumitru Mardari

Maria Ghervas